Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26114
Copyright: Admont, Benediktinerstift

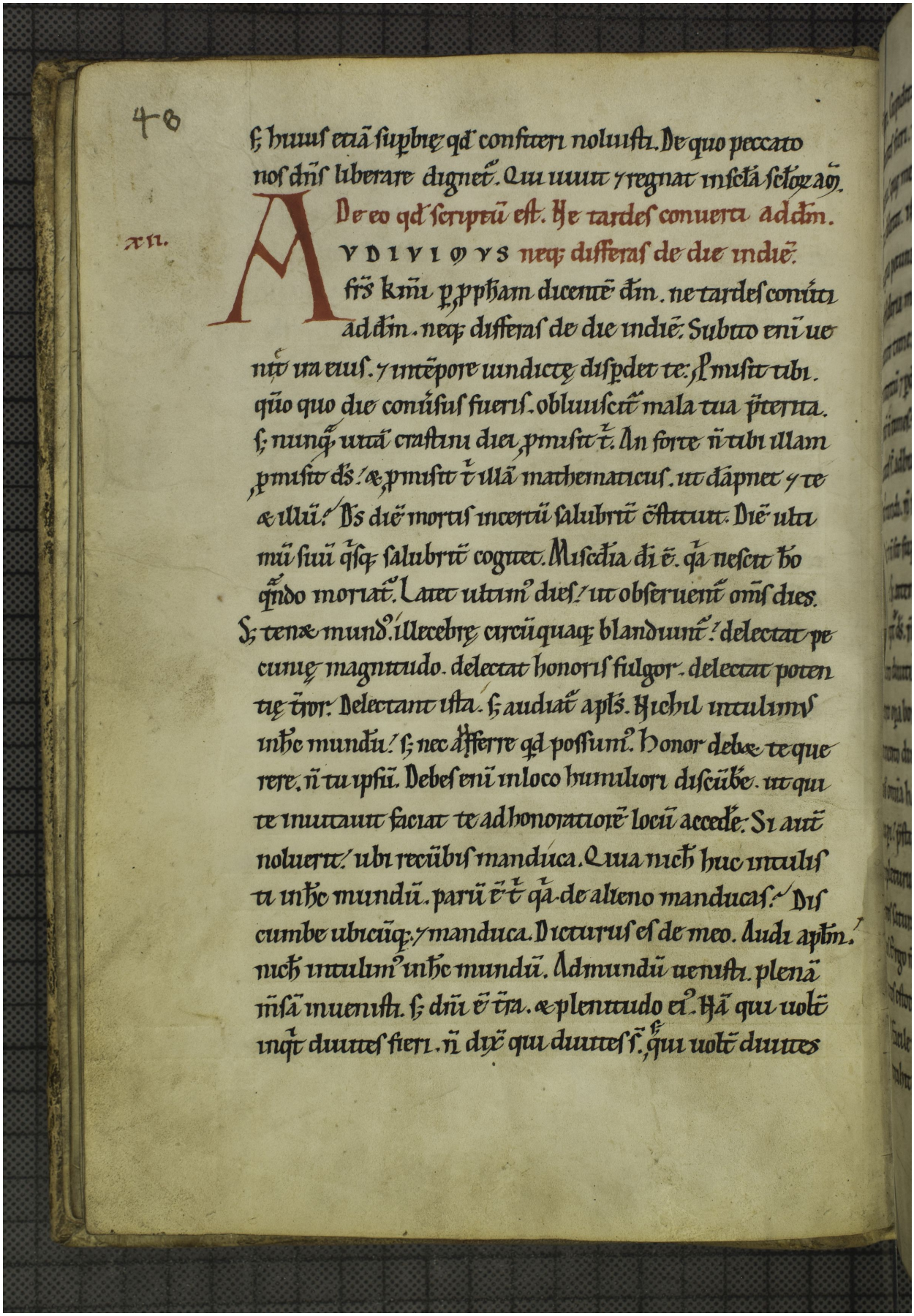

48

XII.

ſ; huius etiã ſuꝑbię qd confiteri noluiſti. De quo peccato
nos dnꝰ liberare dignet. Qui uiuit ⁊ regnat in ſcla ſcloꝝ amẽ.

De eo qd ſcriptũ eſt. He tardes conuerti ad dm.

AUDIVIMUS neq; differas de die in die.

Fr̃s kr̃i p̃ ꝓpham dicentẽ dm. ne tardes conuerti
ad dm. neq; differas de die in die. Subito enim ue
nit ira eius. ⁊ in tẽpore uindicte diſpdet te. ſi p̃muſit tibi.
q̃uo quo die conuiſus fueris. obliuiſcit̃ mala tua p̃terita.
ſ; nunq̃ uita crastini diei p̃muſit t̃. An forte ñ tibi illam
p̃muſit ds? ⁊ p̃muſit t̃ illã mathematicus. ut dãpnet ⁊ te
⁊ illũ? Ds die mortis incertũ ſalubrit̃ cõſtituit. Die ultimũ ſuũ q̃ſq; ſalubrit̃ cognet. Miſcdia di ẽ. q̃a neſcit ho
q̃ndo moriat̃. Latet ultimus dies? ut obſeruent̃ omꝭ dies.
ſ; tenę mundi illecebrę circũquaq; blandiunt̃? delectat pe
cunię magnitudo. delectat honoris fulgor. delectat poten
tię tnor. Delectant iſta. ſ; audiat̃ aplꝰ. Hi nihil intulimus
in hc mundũ? ſ; nec afferre qd possumus. Honor debę te que
rere. ñ tu ipſũ. Debes enim in loco humiliori discũbere. ut qui
te inuitauit faciat te ad honoratiorẽ locũ accedere. Si autẽ
noluerit? ubi recũbis manduca. Qua nich huc intulis
tu in hc mundũ. parũ ẽ t̃ q̃a de alieno manducas? Dis
cumbe ubicũq; ⁊ manduca. Dicturus es de meo. Audi aplm?
nich intulimus in hc mundũ. Ad mundũ uenisti. plenã
mſã inuenisti. ſ; dnũ ẽ tra. ⁊ plenitudo ei. Hã qui uolẽt
ingr̃ diuites fieri. ñ dixẽ qui diuites ſ. ꝗ qui uolẽt diuites